

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/59/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611212259
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2012:5611212259.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocneným zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému B. F., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom D. M., U. T. P. XXX/XX, t. č. na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníkom N. F., A. X. X. XXXX, W. D. F.W. XXX, E. D. P., o zaplatenie 674,17 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Platobný rozkaz Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 13. 1. 2012, č. k. 1Ro/1141/2011-22, s a z r u š u j e v plnom rozsahu.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 487,77 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 390,04 eura od 15. 2. 2011 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi s a p r i z n á v a náhrada trov konania vo výške 17,88 eura a náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 63,14 eura, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť splnomocnenému zástupcovi žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 22. 12. 2011, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 674,17 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 390,04 eura od 4. 2. 2011 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej dňa 14. 2. 2011 so Všeobecnou úverovou bankou, a. s., mu bola postúpená žalovaná pohľadávka. Žalovaný uzavrel so Q. Ú. W., a. s. dňa 14. 7. 2005 zmluvu k úverovému účtu alebo k číslu zákazníka XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu boli poskytnuté produkty a služby súvisiace s vedením účtu. Žalovanému bolo zriadené na účte prečerpanie, tzv. kontokorentný úver. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala dlžná suma 674,17 eura a pozostávala z istiny vo výške 390,04 eura a úroku z omeškania vo výške 284,13 eura.

Súd vydal vo veci dňa 13. 1. 2012, pod č. k. 1Ro/1141/2011-22, platobný rozkaz, ktorý nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk, z dôvodu jeho neznámeho pobytu. Z uvedeného dôvodu súd uznesením zo dňa 11. 5. 2012, č. k. 10C/59/2012-44, ustanovil žalovanému za opatrovníka jeho otca, N. F..

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 17. 10. 2012, žalobca uviedol, že poplatky a úroky z debetného zostatku sú súčasťou istiny. Výška úroku z omeškania predstavuje v prípade nepovoleného prečerpania

25 % ročne, úrok z omeškania vo výške 284,13 eura je vyčíslený z výšky nepovoleného prečerpania, od 6. 3. 2008 do 14. 2. 2011. Úrok z omeškania si uplatňuje odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky.

Opatrovník žalovaného uviedol, že nevie, kde sa žalovaný momentálne nachádza. Nemal výhrady voči žalovanej sume.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu a jeho splnomocneného zástupcu, ktorým bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené, pričom splnomocnený zástupca žalobcu požiadal o ospravedlnenie neúčasti na súdnom pojednávaní a rozhodnutie v jeho neprítomnosti, z dôvodu hospodárnosti konania.

Súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi, a to žiadosťou o kontokorentný úver, zmluvou o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb konta Start konto, zmluvou o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb Flexiúčtu, žiadosťou o kontokorentný úver, Všeobecnými obchodnými podmienkami Q., a. s. pre depozitné produkty, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 2. 2011 vrátane prílohy k zmluve, pokusom o zmier, potvrdením o poskytnutí kontokorentného úveru, zistiť nasledovný skutkový stav:

Žalovaný uzatvoril dňa 30. 6. 2005 so Všeobecnou úverovou bankou, a. s. zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb Flexiúčtu, predmetom ktorej bola transformácia pôvodného bežného účtu a vedenie bežného účtu v zmysle zvoleného účtu, možnosť zriadenia a používania produktov a služieb Flexiúčtu vrátane povoleného prečerpania na účte v prípade splnenia podmienok stanovených Q., a. s., doplnková služba internet banking plus. Dňa 14. 7. 2005 požiadal žalovaný Q., a. s. o poskytnutie kontokorentného úveru vo výške 10.000 Sk. Dňa 14. 7. 2005 Q., a. s. potvrdila poskytnutie kontokorentného úveru vo výške 10.000 Sk. Dňa 10. 12. 2004 žalovaný uzatvoril s Q., a. s. zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb konta Start konto, predmetom ktorej bolo otvorenie a vedenie bežného účtu v zmysle zvoleného konta, vydanie a používanie debetných platobných kariet, zriadenie a poskytovanie bankových služieb prostredníctvom vybraného kanála elektronických distribučných sietí a povolené prečerpanie na účte v prípade splnenia podmienok stanovených Q., a. s., pričom podľa zmluvy bude povolené prečerpanie na účte automaticky nastavené po splnení kritérií stanovených bankou. Dňa 30. 3. 2005 požiadal žalovaný Q., a. s. o kontokorentný úver vo výške 10.000 Sk. Podľa čl. II. Všeobecných obchodných podmienok Q., a. s. pre depozitné produkty, účinných od 1. 1. 2004, sa povoleným prečerpaním rozumie povolený debet, o výšku ktorého sa zvyšuje použiteľný zostatok na bežnom účte. Podľa čl. III. ods. 46, prvá, druhá veta Všeobecných podmienok, Q., a. s. je oprávnená na základe ňou stanovených kritérií zriadiť k bežnému účtu povolené prečerpanie. Povolené prečerpanie Q., a. s. poskytuje na obdobie 12 mesiacov. Toto obdobie začína plynúť dňom nastavenia povoleného prečerpania na bežnom účte. Podľa čl. III. ods. 53 Všeobecných podmienok, debetný zostatok na bežnom účte nadobúda charakter nepovoleného prečerpania aj v prípade, ak majiteľ účtu nevyrovná debetný zostatok bežného účtu po uplynutí povolenej doby trvania prečerpania (12 mesiacov). Podľa čl. III. ods. 55 Všeobecných podmienok, v prípade vzniku nepovoleného prečerpania zašle Q., a. s. majiteľovi účtu upomienku s požiadavkou o vyrovnanie prekročenia debetu do 15 dní po jej obdržaní. Ak majiteľ účtu prekročenie nevyrovnal v uvedenej lehote, Q., a. s. vyhlási okamžitú splatnosť celej pohľadávky, vrátane príslušenstva a uplatní si svoje práva zo zabezpečenia pohľadávky alebo ju bude vymáhať mimosúdnu alebo súdnu cestou.

Žalobca ako postupník a Q., a. s. ako postupca uzatvorili dňa 14. 2. 2011 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej, podľa prílohy k zmluve, bolo aj postúpenie pohľadávky voči žalovanému v celkovej výške 674,17 eura, z toho istina 390,04 eura, úrok z omeškania 284,13 eura, úrok 287,11 eura, úroková sadzba z omeškania 25 %, dátum odpisu 5. 3. 2008, dátum vzniku posledného prečerpania 31. 7. 2007, dátum zaslania výpovede 27. 12. 2007.

Splnomocnený zástupca žalobcu výzvou zo dňa 3. 10. 2011 vyzval žalovaného na úhradu sumy v celkovej výške 697,16 eura.

Podľa § 173 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené.

Podľa § 173 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Súd zruší platobný rozkaz spravidla až spolu s ďalším úkonom vo veci samej, prípadne spolu s úkonom, ktorým sa konanie končí.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd zrušil vydaný platobný rozkaz v plnom rozsahu, nakoľko ho nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk, z dôvodu neznámeho pobytu.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak došlo k omeškaniu pred 1. januárom 2009, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných do 31. decembra 2008.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, účinného do 31. 12. 2008, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej A. W. X. platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobe žalobcu v časti, uvedenej vo výroku tohto rozsudku, vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným boli uzatvorené zmluvy o bežnom účte, a to dňa 10. 12. 2004 a následne dňa 30. 6. 2005. Podľa oboch zmlúv si zmluvné strany dojednali v rámci predmetu zmluvy aj povolené prečerpanie na účte, v prípade splnenia podmienok stanovených bankou. Žalovaný dňa 30. 3. 2005 a následne dňa 14. 7. 2005 požiadal Q., a. s. o poskytnutie kontokorentného úveru vo výške 10.000 Sk, pričom, podľa potvrdenia banky zo dňa 14. 7. 2005, mu bol poskytnutý dňa 15. 7. 2005 kontokorentný úver vo výške 10.000 Sk. Poskytnutie kontokorentného úveru žalovanému právnym predchodcom žalobcu nebolo medzi účastníkmi sporné. Taktiež opatrovník

žalovaného žiadnym spôsobom nespochybnil výšku žalovanej sumy. Vzhľadom na charakter zmluvy, uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú. Keďže žalovanému bolo poskytnuté povolené prečerpanie peňažných prostriedkov na bežnom účte iným spôsobom ako na kreditnú kartu, nevzťahuje sa na zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným zákon o spotrebiteľských úveroch. Nakoľko žalovaný peňažné prostriedky, poskytnuté mu právnym predchodcom žalobcu formou povoleného prečerpania na účte právnemu predchodcovi žalobcu, ani žalobcovi, nevrátil, uložil mu súd povinnosť zaplatiť žalobcovi nezaplatenú istinu úveru vo výške 390,04 eura.

Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úroku z omeškania. Žalobca si vyčíslil úrok z omeškania za obdobie od 6. 3. 2008 do 14. 2. 2011 vo výške 284,13 eura, pričom v doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 17. 10. 2012, uviedol, že výška úroku z omeškania predstavovala 25 % ročne a bola vyčíslovaná z výšky istiny v sume 390,04 eura. Keďže súd nemal preukázaný iný počiatok omeškania s plnením dlhu, vychádzal z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky, podľa ktorej ku zaslaní výpovede žalovanému došlo 27. 12. 2007. Podľa Všeobecných obchodných podmienok bol potom žalovaný povinný zaplatiť dlžnú sumu do 15 dní po obdržaní výzvy od právneho predchodcu žalobcu. Nakoľko si žalobca uplatnil úrok z omeškania len od 6. 3. 2008, súd mu priznal úrok z omeškania len od uvedeného dátumu. Ku dňu splatnosti dlhu v zmysle vyššie uvedených skutočností predstavovala výška úroku z omeškania 8,5 % ročne. Preto súd priznal žalobcovi úrok z omeškania v sadzbe 8,5 % ročne zo sumy 390,04 eura od 6. 3. 2008 do 14. 2. 2011, čo činí 97,73 eura. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že v žalobe bol žalobcom žiadaný úrok z omeškania od 4. 2. 2011, pričom podľa doplnenia žaloby si úrok z omeškania žalobca uplatňuje odo dňa nasledujúceho po dni postúpenia pohľadávky, čo je deň 15. 2. 2011, pričom aj dátum vyčíslenia úroku z omeškania bol 14. 2. 2011. Preto súd priznal žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 390,04 eura od 15. 2. 2011 do zaplatenia, nakoľko úrok z omeškania do 14. 2. 2011 mu už bol priznaný vo vyčíslenej sume 97,73 eura. Vo zvyšnej časti uplatnených úrokov z omeškania súd žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V súlade so zákonným ustanovením § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd priznal žalobcovi pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 487,77 eura, čo pri celkovej výške uplatnenej sumy 674,17 eura činí percentuálne 72,35 %, jeho neúspech 27,65 % a pomer úspechu a neúspechu potom predstavuje 44,7 % (72,35 % - 27,65 %). Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 44,7 % z celkových trov konania, t. j. 44,7 % zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 70 eur, čo činí 17,88 eura a 44,7 % z celkovej náhrady trov právneho zastúpenia podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, t. j. zo sumy 141,26 eura, čo činí 63,14 eura, a to tarifnú odmenu za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd - podanie žaloby (§ 14 ods. 1 písm. a/, b/ cit. vyhl. v spojení s § 10 ods. 1 cit. vyhl.) po 51,45 eura a režijný paušál k 2 úkonom právnej služby vykonaným v roku 2011 po 7,41 eura (§ 16 ods. 3 cit. vyhl.) a DPH 20 % z priznanej tarifnej odmeny a režijného paušálu, t. j. zo sumy 117,72 eura, čo činí 23,54 eura. Súd nepriznal žalobcovi tarifnú odmenu a k tomu prislúchajúci režijný paušál za zaslanie pokusu o zmier, nakoľko v občianskom súdnom konaní je možné priznať účastníkovi len náhradu trov konania vynaložených na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Zaslanie pokusu o zmier žalobcom žalovanému nepredstavuje úkon, ktorý by bol účelne vynaložený v súvislosti s predmetným konaním, nakoľko sa jedná len o úkon formálny, bez významu z hľadiska hmotného a procesného práva. Nakoľko žalobca bol v konaní zastúpený splnomocneným zástupcom, ktorý je advokátom, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu trov konania k rukám splnomocneného zástupcu žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o p o d a ť odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.